

отъ Бога, ще я получи, и слѣдъ малко обсадата ще са вдигне. И наистина на слѣдующата нощъ ангелъ Господень убива сто и осемдесетъ и петъ хиляды врагове и Ассирійскый царь растреперанъ побѣгва въ отечеството си, дето слѣдъ малко са убива отъ своитѣ сынове. (Царс. Д. ѿ. 13—ѿ. 1—Парал. В. лг. 1—23.).

§. 164. *Смъртъта на Езекия.*

Езекия като са отърва отъ толкази опасность, поживѣ останжлий си животъ въ съвършенно благополучіе. Сичко му спорѣше, защото Богъ му бѣше благосклоненъ; и при сичкы тѣзи Божіи благодѣянія къмъ него останж твърдъ въ благочестіето; сичкытѣ си надѣжды полагаше на Бога и сърцето си посвети на Богоугодны дѣла. Той царува двайсетъ и деветъ години и подиръ туй упокои са въ Бога. Народътъ го желѣ, и го погреби въ гробоветѣ на отцытѣ му. (Царс. Д. в. 19—. Парал. В. лв. 24—.).

§. 165. *Беззаконіето на Манассія. Неговтъ плѣнъ и търпението му.*

На Езекия наслѣдова Манассія, нечестивъ сынъ на благочестивъ баща. Той напуснж служеніето на истиннаго Бога и са поклони на лъжовни богове. Но на нечестіето той притури и жестокость, защото кога то пророкъ Исаія му обевн Божій гнѣвъ, царьтъ дойде на полуда и заповѣда да разрѣжхтъ пророгьтъ съ дървенъ трыонъ. Но слѣдъ малко Богъ отмести за смъртъта пророкова, защото Манассія са побѣди отъ Ассиріянытѣ, паднж въ плѣнъ и былъ затворенъ въ тъмница. Тогази отъ бѣдствіята като са свѣсти